

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

- Com m'he sentit avui?
- Quins són els racons foscos de la meua vida? Per on clareja la llum?
- En quins moments de la meua vida he sentit coratge d'emprendre decisions valentes per Crist, però després m'he fet enrere perquè m'exigien massa i no m'he atrevit? Què he tingut por de perdre?
- Em pregunto com disposar-me a fer de la meua vida anunci entusiasta de Jesús, sense por al què diran i què em comportarà.

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Sentint que la meua vida és necessària pel pla de Déu.

Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut, que he vist o un record que m'ha vingut.
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

Recollint i tancant el dia...

*Nos recatas del lodo con tu mano,
nos podas las hojas maltratadas,
nos limpias con agua bautismal
y nos injertas en el árbol de la vida.
Tu abrazo recorre toda mi espalda,
y es perdón sin condiciones .*

(B. González Buelta)

AMBIGÜITAT I MENTIDA

Paraula que em mobilitza avui...

Se'ns convida a reconèixer i acceptar el propi desordre. Descobrir que, tot i la voluntat de transparència en les nostres relacions amb els altres i amb Déu, sovint hi regna l'ambigüitat, les mitges veritats, la mentida.

Li venien moltes temptacions, i amb gran força, de tirar-se per un forat gran que hi havia en aquella cambra, tocant el lloc on feia oració. I sabent que matar-se era pecat, tornava a cridar: 'Senyor, no faré res que us ofengui'.

[St Ignasi, Autobiografia, 24]

Aquest matí prego amb...

*El Senyor Déu és la meua força,
fa els meus peus lleugers com els dels cèrvols
i m'encamina, invencible, cap als cims*

*M'has seduït, Senyor,
i m'he deixat seduir,
des de que vaig saber el teu nom
balucejat en família.*

*M'has seduït, Senyor,
i m'he deixat seduir
en les crides reiterades
que l'alta mar em portava.*

*M'ha seduït, Senyor,
i m'he deixat seduir
fins el confí de la tarda,*

*fins el lindar de la mort
M'ha seduït, Senyor,
i m'he deixat seduir*

*en cada rostre de pobre
que reflectia el teu rostre.*

*M'ha seduït, Senyor,
i en el desigual combat
tu m'has dominat, Senyor:
és ben teua la victòria.*

*M'ha seduït, Senyor,
i m'he deixat seduir,
i en el comerç desigual
la victòria és ben vostra.*

Pere Casaldàliga

Faig conscient el meu cos...

Mirada neta i clara, d'autenticitat en el que veig, per trobar-t'hi en tot, Senyor.

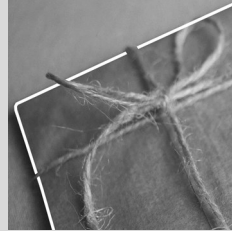

Cada dia del camí...

Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meva vida (interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu, cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures.

Avui demano...

Lucidesa per reconèixer les meves foscos i enganys, la meva manca de llibertat plena quan em deixo portar. Demano sentir que la teva gràcia, Senyor, em dinamitza enmig de les meves mancances.

Text bíblic

Mateu 10,26-39

Per tant, no tingueu por de tots ells, perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum, i allò que sentiu a cau d'orella, pregoneu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern. ¿No es venen dos ocells per pocs diners? Doncs ni un de sol no cau a terra si no ho permet el vostre Pare.

I pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells, us té comptats. Per tant, no tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells. A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel. Però al qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el meu Pare del cel. (...)

Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi.

Qui haurà guanyat la seva vida, la perdrà, però qui l'haurà perduda per causa meva, la trobarà.

Caminant en silenci...

Repasso moments del camí en els que he sentit que la mirada atenta del Senyor m'hi acompanyava i em sentia valuós/a i estimat/da.

Considero els moments que em venen a la memòria:

- Moments atrapada pel mal que faig, egoisme, autoreferència.
- Moments d'adonar-me de la possibilitat de reconciliació que el Senyor m'ofereix.
- Moments de sentir l'abraçada alliberadora del Déu que m'estima.

Avui poso atenció a...

Poso atenció en la respiració: a l'inspirar m'omple de Déu que m'és vida, a l'expirar em buido per fer-li espai. Observo els canvis de ritme segons l'esforç que m'exigeix el camí.